

Arrest

nr. 239 729 van 17 augustus 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Snikbergstraat 140A
1701 ITTERBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 21 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN DER BEKEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert over de nationaliteit van Kameroen te beschikken en geboren te zijn op 15 juli 1988 te Mamfe, Zuid Westelijke regio van Kameroen. Toen u een prille twintiger was, begaf u zich naar Bamenda, Noord Westelijke regio. U studeerde in 2009 en 2010 te Buea – Zuid Westelijke regio - aan de universiteit, meer bepaald aan het ‘Pan African Institute for Development’. U bekwam aldaar uw diploma ‘ontwikkelingsstudies met een specialisatie in milieustudies’. Daarna begaf u zich wederom naar Bamenda. Uw moeder verblijft in Nigeria (Makurdi in Benue State), samen met uw broer Asongwe Desmond Fru. Uw vader is momenteel in Mutungene (Zuid Westelijke regio), samen met uw zus A.R.N..

Uw zus A.A.N. verblijft dan weer in Kousserie (Noordelijke regio), samen met uw tweelingbroer A.E.C.. U heeft nog één zus genaamd A.S.Z., zij overleed vijf tot zes jaar geleden aan een ziekte. U bent ongehuwd, u heeft wel een vriendin genaamd K.M.M., zij studeerde in Yaoundé aan de universiteit en is nog steeds aldaar woonachtig. U behoort tot de etnie Mankon en u bent Christen.

U was te Kameroen lid van het 'Social Democratic Front (SDF)'. U was enkel lid van deze partij, u deed niet mee aan demonstraties of protesten, u nam wel zeer af en toe deel aan campagnes en evenementen, dit handelde over de voordelen die het land zou krijgen indien SDF de regerende partij zou worden. U promootte meer op uw eigen manier dat SDF het regerende team is, de partij die verandering teweeg kan brengen. U was tevens te Kameroen vanaf 2011 tot oktober 2016 tewerkgesteld bij de mensenrechtenorganisatie "All for Cameroon", dit betreft een legale institutie die mensen – voornamelijk minderheden zoals bepaalde moslimgemeenschappen, vrouwen, jonge kinderen - beschermt bij legale problemen. U behoorde hierbij tot het ondersteunend personeel, u diende het desbetreffende dossier op te stellen, de officiële documenten voor te bereiden en opvolging van het dossier te verzekeren. Tevens was u te Kameroen ook een milieuactivist en een sociaal werker. U praatte als milieuactivist op de radio – Abakwa FM radio te Bamenda – ondermeer over de afvalberg in de steden en het feit dat het stadsbestuur dit probleem niet aanpakte.

Rond elf oktober 2016 – toen de crisis te Bamenda startte – begonnen mensenrechtenactivisten en sociale werkers door de overheid gevisieerd te worden. In november 2016 organiseerde tevens een journalist – waarmee u via uw radio programma in contact kwam - genaamd M.B. een demonstratie op het 'Liberty Square' in Bamenda, dit in het kader van het afval op de straten en de slechte staat van de wegen te Bamenda. U besloot hieraan deel te nemen. Het betrof een vredevol protest, doch toen de demonstratie zich verspreidde naar het stadsbestuur en M.B. stelde dat hij met afgevaardigden van de overheid wenste te spreken, werd de demonstratie plots gewelddadig en begon de politie traangas in te zetten. Er werd een honderdtal mensen gearresteerd die dag, u slaagde er evenwel in snel richting uw huis – dichtbij de plek van de demonstratie gelegen – te vluchten.

U besloot op 15 oktober 2017 Kameroen een eerste maal – met uw eigen Kameroens paspoort en met een studentervisum voor België - te verlaten, dit omwille van de algemene situatie in uw land. U kon immers mogelijks ooit in het visier van de overheid komen gezien uw mensenrechtenactivisme, u vertrok uit Kameroen om in België te gaan studeren en op die manier kon u preventief uit de problemen blijven te Kameroen en kon u weggaan van acties waarvoor u mogelijks in de toekomst vervolging diende te vrezten.

Op 10 juli 2018 besloot u zich terug naar Kameroen te begeven, dit gezien u uw zieke vader wenste te bezoeken. Toen u op 13 juli 2018 te Bamenda in de winkel – aan de overkant van de straat op zo een 200 meter van uw huis gelegen - wat warme thee en suiker ging halen, zag u op uw terugweg een militaire truck voorbij komen (van de 'Battalion d'Intervention Rapide', cfr. 'Rapid Intervention Battalion'), waarna een aantal jonge mannen die voor de winkel zaten, onmiddellijk begonnen weg te rennen. Hierop besloot de truck halt te houden, ze gingen ervan uit dat u deel uitmaakte van de weggelopen groep mannen, u diende zichzelf dan ook te identificeren. U had op dat moment enkel uw papoort van Kameroen bij en u kon uw Kameroense identiteitskaart niet tonen, waardoor u met de truck mee werd genomen. Ze reden naar 'up station', zijnde een administratieve buurt in de stad Bamenda, waarna u in een grotere pick up werd gezet, om vervolgens naar een cel in een militaire basis te worden gebracht. Na een paar dagen werd u naar een kamer gebracht ter ondervraging, er waren op dat moment drie soldaten in deze ruimte aanwezig. U werd op dat ogenblik valselijk beschuldigd deel uit te maken van de 'Ambazonia strijders'. Gezien u immers over een Kameroens paspoort beschikte en u zich reeds eerder naar Europa had begeven, werd u ervan beschuldigd steun te geven aan 'Ambazonia', dit vanuit de diaspora. Na een 45 - tal minuten kwamen er twee andere soldaten langs, waarop één van hen u herkende en de andere soldaten het bevel gaf de kamer te verlaten. De reden dat deze man u herkende, was gezien u tevens in Bamenda als beeldhouwer had gewerkt, u had in dit kader werk verricht voor de 'army rescue/fire brigade'. Hierdoor had u veel vrienden gemaakt in het leger in Bamenda. Deze man verwittigde u dat elke arrestant naar de gevangenis van Kondengui wordt gebracht, u zou dan ook op uw beurt uw proces dienen te ondergaan. U werd vervolgens terug naar uw cel gebracht. De volgende dag werd u samen met een zestal andere gevangenen in een minibus gezet en werden jullie weggevoerd. Op een bepaald moment stopte de bus, de soldaat die u de vorige dag had herkend, liet u vervolgens uit de bus stappen. Hij had immers besloten om u te helpen, hij vermoedde dat u onschuldig was, tevens was hij niet zeker of u ooit nog uit de gevangenis zou geraken, ze zouden u immers van terrorisme beschuldigen. U wandelde eventjes, om u vervolgens naar uw vriendin in Yaoundé te begeven. Gezien u reeds een terugvlucht naar België had geboekt op 23 juli

2018, bleef u bij uw vriendin verborgen tot die datum aanbrak en u zich wederom naar België kon begeven.

Op 06 augustus 2018 postte een zekere N.E. – lid van de militairen van Kameroen - een bericht op facebook, stellend “I will personally gun down all the Bamendas till they finish”. U reageerde hierop, waarna u van hem een dreigement in uw persoonlijke facebook inbox hebt ontvangen (“Petit, sauve ta peau si tu peu”).

U haalt tenslotte nog aan dat u bij een terugkeer naar Kameroen ook door de Amba strijders zal gevisieerd worden, dit gezien uw banden met de ‘army rescue/fire brigade’ en vermits uw zus A.A.N. met een lid ervan is gehuwd. Ook uw familie zou hierdoor lastig worden gevallen in Bamenda, zo was uw jongere broer recent met zijn scooter aan het rijden toen hij werd geconfronteerd met de “Amba Boys”, waarop zijn scooter werd ontvreemd en hijzelf werd bedreigd.

U legt ter staving van uw asielaanvraag uw origineel Kameroens paspoort (paspoortnummer X, afgeleverd te Bamenda op 21 november 2016 en geldig tot 21 november 2021) met een visum type D voor België (nummer X en geldig van 14 oktober 2017 tot 11 april 2018) en uw originele Kameroense identiteitskaart (geldig van 08 september 2017 tot 08 september 2027) voor. Tevens voegt u uw diploma ‘Development Studies’ van het ‘Pan African Institute for Development – West Africa’ dd. 25 juni 2010; een ‘letter of recommendation’ dd. 08 juli 2010 – opgesteld door ‘Lieutenant Afuh Hansel Teka, Commander Army Rescue Team’; brieven opgesteld dd. 15 november 2011 en dd. 29 maart 2012 – afkomstig van de ‘Art Academy of Cincinnati’; een ‘Certificate of Service’ van ‘Voluntary Service Overseas’ dd. 31 maart 2014; een brief dd. 08 augustus 2018 – afkomstig van Caroline Mbinkar, medestichtster van ‘All for Cameroon’; foto’s; een krantenartikel ‘Uproar at Kondengui Prison, Anglophone Detainees stage protest, strike follows arrival of 18 detainees from Buea in Chains’ dd. 4 juli 2018; studentenkaarten van de Universiteit van Gent en de Vrije Universiteit van Brussel; het facebook bericht van N.E. en zijn dreigement naar u toe; een post van Mark Bareta (cfr. lid van een separatistische organisatie) omtrent een incident te Bamenda; een post van Agbor Nkongho (cfr. advocaat en voormalig gevangene tijdens de crisis) omtrent een incident te Mamfe; een post van Ngofeg Nshankem omtrent mishandeling van “suspected Amba boys”; een foto van uzelf met ondermeer Alistair Carmichael (cfr. Brits parlamentslid) ten bewijze van uw activiteiten voor “All for Cameroon”; het artikel “Chrda statement on the assault of CDC workers in Tiko rubber plantation, the Southwest region of Cameroon”; “A Report on the Cameroon Anglophone Crisis - Human Rights Abuses in the Cameroon Anglophone Crisis - A Submission of Evidence to UK Parliament” dd. 30 oktober 2019 opgesteld door Roxana Willis (cfr. eveneens mede-oprichtster van All for Cameroon”) en de toegang tot het logboek van dit rapport (beeldmateriaal) en het Annual Report van “All for Cameroon” van juli 2012 tot december 2013 toe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan vooreerst worden gesteld dat uit uw verklaringen – afgelegd op het Commissariaat – generaal dd. 10 januari 2019 – blijkt dat u geen persoonlijke problemen kende te Kameroen, toen u op 15 oktober 2017 besloot een eerste maal uw land te verlaten en u naar België te begeven. U stelt dat in oktober 2016 – toen de crisis te Bamenda startte – de overheid mensenrechtenactivisten en sociale werkers begon te viseren. In november 2016 organiseerde tevens een journalist – waarmee u via uw radio programma in contact kwam - genaamd M.B. een demonstratie op het ‘Liberty Square’ in Bamenda, dit in het kader van het afval op de straten en de slechte staat van de wegen te Bamenda. U besloot hieraan deel te nemen. Het betrof een vredevol protest, doch toen de demonstratie zich

verspreidde naar het stadsbestuur en M.B. stelde dat hij met afgevaardigden van de overheid wenste te spreken, werd de demonstratie plots gewelddadig en begon de politie traangas in te zetten. Er werden een honderdtal mensen gearresteerd die dag, u slaagde er evenwel in snel richting uw huis – dichtbij de plek van de demonstratie gelegen – te vluchten. **U geeft vooreerst zelf aan dat dit de eerste maal betrof dat u ooit echt aan een demonstratie deel had genomen, tevens was dit de eerste maal dat u ooit in contact kwam met de politie (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 10 januari 2019 p. 10-11, hierna genoemd cgvs 1 p. 10-11).** U zou in het verleden enkel en alleen nog enkele vredevolle demonstraties hebben georganiseerd, zoals bijvoorbeeld deze met jongere kinderen omtrent het gebrek aan drinkbaar water in de stad (cgvs 1 p. 10). U organiseerde tevens vredevolle demonstraties op de markten, dit om wederom de afvalbergen in de stad aan de kaak te stellen, u bracht deze verhalen ook naar het radiostation (cgvs 1 p. 10). Dit betroffen dan ook de enige demonstraties waar u voor uw vertrek uit Kameroen dd. 15 oktober 2017 aan zou hebben deelgenomen (cgvs 1 p. 10). U benadrukt nogmaals dat de demonstraties met de jonge kinderen en deze in de markten vredevolle demonstraties betroffen, er waren immers geen confrontaties en er was geen politie bij betrokken (cgvs 1 p. 10). **U geeft verder zelf aan in oktober 2017 Kameroen een eerste maal te hebben verlaten om te België te komen studeren (cgvs 1 p. 9).** Verder stelt u omtrent uw vertrek uit Kameroen het volgende: “Door die crisis ging de overheid deze mensen viseren, mijn organisatie was een risico, voor de overheid, ik voelde de nood om het land te verlaten, voor mijn studies, **ik liep niet weg door enige vervolging**, ik vertrok omdat, als ik niet in Kameroen ben, niemand gaat me beschuldigen van criminaliteit want ik ben er niet, ik ging weg voor studies en probeerde daardoor uit de problemen te blijven. Ik wist door mijn mensenrechten werk dat ik een doel zou kunnen zijn als ik in Kameroen bleef” (cgvs 1 p. 9). U vervolgt uw relaas, stellend: “Maar ik had in mijn gedachten, ze gaan kijken wie zijn diegenen die actief zijn in die demonstratie. Ik kwam naar België voor studies, weggaan van die acties waarvoor ik vervolgd zou kunnen worden. **Doch ik was nooit gezocht verklaard na de demonstratie.** Ik weet enkel dat, een radio programma dat ik deed, was opgeschort op een bepaald moment, door de gouverneur. Misschien voelde hij dat het te veel tegen de administratie, de stad was, hij vroeg dat het gestopt werd. Daarna begon de echte crisis” (cgvs 1 p. 9). U verder gevraagd of u persoonlijk werd vervolgd - toen u op 15 oktober 2017 een eerste maal uw land Kameroen verliet – luidt uw antwoord als volgt: “Persoonlijk neen, niet wat ik kan bedenken, ik had geen reden om te denken dat iemand me wou. Ik kon enkel eventueel een doelwit zijn voor een reden dat ze activisten zouden moeten arresteren, dan kon ik doelwit zijn, maar ze deden dat nooit op mij, waar ik weet van heb” (cgvs 1 p. 11). Gevraagd of u op dat moment aldus niet werd vervolgd omwille van uw activisme, stelt u het volgende: “Ja, maar ik was constant in vrees, ik was getuige van arrestaties van mensen die activisme werk deden, zoals M.B., hij was journalist, hij zat in mijn programma, ik dacht als hij gearresteerd werd, wie gaan ze nog arresteren, ik dacht ok ik ga studeren en blijf weg uit de problemen, dat dacht ik toen” (cgvs 1 p. 11). U gevraagd of er tussen de demonstratie van november 2016 – georganiseerd door M.B. – en uw vertrek uit Kameroen in oktober 2017 nog iets gebeurde, luidt uw antwoord als volgt: “In tussentijd, onrust, sociaal, was aan het verdrievoudigen, per dag, radio, nieuws, je hoort arrestaties, mensen, jonge jongens dood gevonden, neer geschoten en gevonden in een kanaal, mensen beledigd door militairen, dat allemaal hoorde je toon, zo willekeurig” (cgvs 1 p. 11). Er overkwam u evenwel niks persoonlijks, het betrof enkel en alleen de algemene onrust (cgvs 1 p. 11). **Uit bovenstaande verklaringen blijkt aldus dat u – alvorens u op 15 oktober 2017 besloot uw land Kameroen een eerste maal te verlaten - slechts éénmaal had deelgenomen aan een demonstratie (in november 2016 en aldus overigens reeds een jaar voordat u uw land verliet) waar veralgemeend politioneel geweld aan te pas kwam doch waaraan u zelf wist te ontsnappen en u persoonlijk evenwel ten gevolge hiervan niet werd vervolgd noch werd gezocht door de overheid. U besloot uw land Kameroen dan ook te verlaten om in België te komen studeren en door de algemene situatie in uw land, u kon immers mogelijks ooit in het visier van de overheid komen gezien uw mensenrechten activisme, u kon door uw vertrek preventief uit de problemen blijven te Kameroen en u kon weggaan van acties waarvoor u mogelijks in de toekomst vervolging diende te vrezen. Wat betreft het door u aangehaalde gegeven dat u diende te stoppen met uw activiteiten voor de radio en het gehele radio programma, bij u gekend als ‘Saturday Talk’ - alwaar u een deel zendtijd in kreeg – geschorst werd (cgvs 1 p. 10), kan er tenslotte nog worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat ook andere programma’s uit de omloop werden gehaald (cgvs 1 p. 10), wat erop wijst dat de autoriteiten allerlei programma’s opdoekten en waaruit aldus allesbehalve een persoonlijke vervolging jegens u kan worden opgemaakt.**

Dat u omwille van uw éénmalige deelname aan een demonstratie (in november 2016) – alwaar veralgemeend politioneel geweld aan te pas kwam doch waaraan u zelf wist te ontsnappen en u persoonlijk evenwel ten gevolge hiervan niet werd vervolgd noch werd gezocht door de overheid – en u omwille van uw mensenrechtenactivisme, milieu activisme en sociaal

werk te Kameroen op het moment van uw eerste vertrek uit uw land dd. 15 oktober 2017 niet persoonlijk door de autoriteiten van Kameroen werd vervolgd, blijkt eveneens uit het feit dat u op legale wijze met uw eigen Kameroens paspoort (nummer X, afgeleverd dd. 21 november 2016 en geldig tot 21 november 2021) – met een studentenvisum voor België dd. 13 oktober 2017 - uw land wist te verlaten. Dat u met uw eigen geldig paspoort Kameroen per vliegtuig kon verlaten, wijst er enkel op dat u op dat moment geenszins door de Kameroense autoriteiten werd geïnterviewd. Indien u werkelijk door de Kameroense overheid zou zijn geïnterviewd, dan is het zeer weinig aannemelijk dat u met uw eigen paspoort het land zou kunnen verlaten. Dat u hier wel toe in staat was, wijst er enkel op dat u toen geenszins door de Kameroense overheid werd gezocht.

Tenslotte wordt het feit dat u bij uw vertrek vanuit Kameroen naar België op 15 oktober 2017 en tijdens uw verblijf in België nadien niet in een negatief daglicht bij de Kameroense autoriteiten stond, bevestigd door uw vrijwillige terugkeer naar Kameroen op 10 juli 2018, omdat u uw zieke vader wenste te bezoeken. Uw vrijwillige terugkeer naar Kameroen wijst er immers op dat u niet verwachtte dat u er zou worden vervolgd of er een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Voor wat betreft uw arrestatie en opsluiting dd. 13 juli 2018 te Bamenda door de ‘Battalion Intervention Rapide (BIR) (cfr. Rapid intervention Battalion)’ en het door u aangehaalde gegeven dat u toen valselijk werd beschuldigd deel uit te maken van de ‘Ambazonia strijders’, kan er het volgende worden opgemerkt. U haalt voor wat betreft het moment van uw arrestatie aan dat u op straat een militaire truck voorbij zag komen, waarna een aantal jonge mannen onmiddellijk begonnen weg te rennen. Hierop besloot de truck halt te houden, ze gingen ervan uit dat u deel uitmaakte van de weggelopen groep mannen, u diende zichzelf dan ook te identificeren. U had op dat moment enkel uw paspoort van Kameroen bij en u kon uw Kameroense identiteitskaart niet tonen, waardoor u met de truck mee werd genomen. U werd vervolgens in een militaire basis vastgehouden en werd valselijk beschuldigd deel uit te maken van de ‘Ambazonia strijders’. Het is vooreerst reeds opmerkelijk dat u gewoon ad random door het leger van de straat zou zijn geplukt – dit enkel en alleen omdat een groepje jonge mannen op dat moment zou zijn weggelopen – en u vervolgens zou worden gearresteerd gezien u enkel een Kameroens paspoort en geen Kameroense identiteitskaart op uw naam zou kunnen voorleggen, om tenslotte valselijk te worden beticht van het behoren tot de rebellengroep ‘Ambazonia’, waarna u dan ook nog eens dagenlang zou worden opgesloten en vastgehouden. Overigens legt u verder ook zeer verwarrende verklaringen af voor wat betreft de rol die uw Kameroens paspoort zou spelen bij uw arrestatie en over het gegeven dat u op dat moment geen Kameroense identiteitskaart op uw naam kon voorleggen. Zo stelt u bij aanvang voor wat betreft het belang van uw Kameroens paspoort het volgende: “Met mijn visa, visa op het paspoort, iemand die uit het land ging, ze weten zeker dat ik vrijheid van speech heb waar ik ben, ik kan vrij tegen de overheid praten zonder vrees, paspoort van mezelf maakt me een doel voor hun, ze weten dat ik vrijheid van speech heb waar ik ben, vrij te zeggen wat ik wil, zonder dat de overheid me iets kan maken.” (cgvs 1 p. 15). Gepolst waarom ze absoluut uw Kameroense identiteitskaart wensten te bekijken, luidt uw antwoord als volgt: “Omdat, de meeste rebellen, hebben de Kameroense nationaliteit ontkend, ze zeggen we zijn Ambazonia, geen Kameroenezen. Je had vroeger de Britse en Franse regels, ze zeggen Fransen hadden onafhankelijkheid, ze willen ook een natie op zich. Rebellen vechten om te verzekeren dat Engelse deel eigen onafhankelijkheid krijgt. Rebellen hebben niet altijd een identiteitskaart, ze kunnen zich niet identificeren als Kameroenees en toch pleiten voor onafhankelijkheid dus ze concludeerden dat ik één van hun was, ik had geen identiteitskaart, ik wist dit niet, ik dacht dat een paspoort genoeg was, rebellen hebben vaak geen paspoort, geen enkel identificatie document” (cgvs 1 p. 16). **Hoewel u aldus supra stelde dat rebellen niet altijd een identiteitskaart hebben – waardoor u als één van de rebellen werd aanzien, gezien u evenmin een Kameroense identiteitskaart op uw naam kon voorleggen -, stelt u vervolgens opmerkelijk genoeg dat rebellen ook vaak geen Kameroens paspoort hebben. Rebellen hebben immers vaak geen enkel identificatie document, dit gezien ze hun Kameroense nationaliteit wensden te ontkennen, ze zijn immers Ambazonia, geen Kameroenezen, ze zouden zich dan ook enerzijds niet kunnen identificeren als Kameroenees om vervolgens alsnog te pleiten voor onafhankelijkheid. In dit opzicht is het dan ook uiterst opmerkelijk dat u – als zijnde overduidelijk in het bezit van een Kameroens paspoort – door het leger werd beschuldigd als zijnde een rebel en in dit kader dan ook werd gearresteerd en opgesloten. U met deze bevindingen geconfronteerd, luidt uw nietszeggend antwoord als volgt: “Ja vanuit de diaspora de rebellen steunen. Voorbeeld iemand die van Europa naar Nigeria gaat en munitie aan rebellen bezorgt, dat is het punt, ze linkten me aan de rebellen. Als ik hun steun, ben ik één van hun” (cgvs 1 p. 16). **Hoewel uw beweerde arrestatie en opsluiting bijzonder twijfelachtig overkomen (zie supra),****

wordt de ongeloofwaardigheid van uw relaas verder bevestigd door uw onaannemelijke verklaringen voor wat betreft uw vrijlating door een 'bevriend' soldaat. Er kan vooreerst worden opgemerkt dat u er niet in slaagt deze man – die u vrij zou hebben gelaten – thuis te brengen en te identificeren. U zou immers niet weten wie hij is noch slaagt u erin zijn naam of rang te noemen, u kent hem immers niet, hij vroeg u of u in Bamenda werkte voor de 'army rescue', u vermoedt dat hij in deze Unit zal hebben gezeten voordat hij zich naar Yaoundé begaf, hij herkende u als iemand die aan beeldhouwwerken deed in Bamenda, u zou zich niet elke soldaat kunnen herinneren (cgvs 1 p. 17). Tevens is het compleet ongeloofwaardig dat deze man zou besluiten u – als vermeende Ambazonia strijder - volledig in het openbaar uw vrijheid terug te geven. Immers toen hij u uw vrijheid weergaf, bleken er nog zes andere gevangenen aanwezig te zijn in de auto, jullie waren aan elkaar vastgebonden (cgvs 1 p. 18). De andere gevangenen werden niet vrijgelaten, enkel uzelf kreeg uw vrijheid op dat moment terug (cgvs 1 p. 18). Er waren tevens nog twee andere bewakers, dewelke zich langs de achterkant van de auto bevonden (cgvs 1 p. 18). Gevraagd of de twee andere bewakers zich geen vragen stelden bij uw vrijlating, stelt u het volgende: "Nee, de twee bewakers achterin, ze wisten precies wat er ging gebeuren, niemand protesteerde of stelde vragen, ze maakten me los, ik ben zeker dat ze het wisten, wat er ging gebeuren. De gevangenen dat weet ik niet, of ze wisten dat dit plan ging uitgevoerd worden door de bewakers" (cgvs 1 p. 18). Gevraagd of het niet vreemd is dat deze soldaat dergelijk risico zou nemen, zeker gezien de andere bewakers hier tevens van op de hoogte zouden zijn, stelt u het volgende: "Voor mij, ik dacht erover na, toen hij de anderen vroeg uit de kamer te gaan, om me te interviewen, het leek of hij een 'superior officer' was, hogere functie, misschien respecteren ze hem en zeggen ze niets, omdat hij een hogere functie heeft" (cgvs 1 p. 18). U vult aan dat de twee andere bewakers dezelfde personen betreffen die zich de dag voordien in de verhoorkamer bevonden (cgvs 1 p. 18). Er kan dan ook op basis van bovenstaande opmerkingen worden opgemerkt dat het compleet ongeloofwaardig lijkt dat deze soldaat – die u overigens niet kan thuisbrengen noch identificeren – u in het openbaar en in het bijzijn van twee andere soldaten en zes andere gevangenen zomaar zou vrijlaten, dit enkel en alleen gezien hij mogelijks een hogere rang of functie binnen het leger zou bekleden. Tenslotte slaagt u er niet in te duiden waarom deze man een dergelijk groot risico zou nemen, temeer daar hij overigens naar uw mening een hogere positie zou bekleden. U verklaart hieromtrent het volgende: "Het is een groot risico ja, ik weet dat het groot is, toen hij het me zei, ik moet zien niet opgepakt te worden, ik weet niet hoe hij me uit dat dossier gaat krijgen, ze hebben er waarschijnlijk één, ik zou moeten bekennen wie het deed als ze me pakken" (cgvs 1 p. 18). Deze man zou evenwel naar uw mening dergelijk risico hebben genomen gezien hij u kende van in Bamenda, tevens is hij bevriend met de man van uw zus genaamd Mr. Boaz (Kudulu), die soldaat deed dan ook een gunst voor hun vriendschap en hij dacht tenslotte ook dat u onschuldig was (cgvs 1 p. 17-18). Het is opmerkelijk dat deze soldaat dergelijk groot risico zou nemen en u als vermeend Ambazonia strijder – overigens in het openbaar in het bijzijn van andere bewakers en gevangenen – vrij zou laten, enkel en alleen omdat hij de man van uw zus zou kennen, hij uzelf vaag zou herkennen van in Bamenda en hij zou geloven dat u onschuldig zou zijn. U geeft immers zelf aan dat het een zeer groot risico inhoudt en dat deze man stelde dat hij moet zien dat u niet opgepakt zou worden, u zou immers in dat geval moeten bekennen wie u zou hebben geholpen. Meer nog, u verklaart zelf dat zijn job in gevaar zou kunnen zijn, u zou worden beschouwd als ontsnapt zijnde, wat strafbaar is door de wet (cgvs 1 p. 17). Gezien deze man bevriend zou zijn met uw schoonbroer, zouden ze kunnen achterhalen dat deze man er iets mee te maken heeft (cgvs 1 p. 17).

Er kan tenslotte -en niet in het minst- nog worden opgemerkt dat u er wederom in slaagde om op 23 juli 2018 op legale wijze met uw eigen Kameroens paspoort uw land Kameroen te verlaten en u naar België te begeven. Dat u met uw eigen geldig paspoort Kameroen per vliegtuig kan verlaten, wijst er enkel op dat u op dat moment geenszins door de Kameroense autoriteiten werd geïdendeerd. Indien u werkelijk door de Kameroense overheid zou zijn geïdendeerd, dan is het zeer weinig aannemelijk dat u met uw eigen paspoort het land zou kunnen verlaten. Dat u hier wel toe in staat was, wijst er enkel op dat u geenszins door de Kameroense overheid werd gezocht.

Bovengenoemde opmerkingen maken dan ook dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw willekeurige arrestatie en opsluiting dd. 13 juli 2018 te Bamenda door de 'Rapid Intervention Battalion', noch aan de valselijke beschuldiging jegens u deel uit te maken van de 'Ambazonia vechters' en de vrijlating door een 'bevriend' soldaat. U slaagt er dan ook allesbehalve in om een mogelijke vervolging door de Kameroense autoriteiten bij een terugkeer naar Kameroen aannemelijk te maken.

Voor wat betreft het door u aangehaalde element dat u bij een terugkeer naar Kameroen ook door de Amba strijders zal gevisieerd worden, dit gezien uw banden met de 'army rescue/fire brigade' en vermits uw zus A.A.N. met een lid ervan is gehuwd, kan er nog het volgende worden opgemerkt. U haalt in dit kader aan dat de Amba strijders vroeger naar de naam 'Vigilante' (cfr. soort van burgerwacht) luisterden en u toen wel te Kameroen confrontaties met hen zou hebben gehad, zo zou er u door hen één maal geld afhandig zijn gemaakt (cgvs 2 p. 16-17). U zou verder evenwel geen confrontaties met de Amba strijders/rebellen/separatisten hebben gekend te Kameroen, de 'Vigilante' waren toen immers nog geen volledige rebellen, ze zouden pas na uw vertrek sterker zijn geworden (cgvs 2 p. 17).

Er kan verder nog het volgende worden gesteld. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn.

Het is evenwel mogelijk dat de Kameroense overheden op de hoogte zijn van de acties van asielzoekers in België, maar u maakt zelf niet aannemelijk dat de Kameroense overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Kameroense regering of voor de stabiliteit van het Kameroense politieke systeem. **Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt immers dat het erg onwaarschijnlijk is dat u bij een eventuele terugkeer naar Kameroen zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, omwille van redenen die ontstaan zijn nadat u Kameroen voor de tweede maal had verlaten op 23 juli 2018). U haalt immers zelf – tijdens uw eerste interview voor het CGVS dd. 10 januari 2019 - aan in België geen lid of sympathisant van een politieke (Kameroense) partij te zijn noch enige politiek gerelateerde activiteiten uit te oefenen (cgvs 1 p. 19). U kwam immers nog niet lang geleden te België aan, u was uw mogelijkheden toen nog aan het bekijken, u was meer geïnteresseerd in milieugebonden zaken, dat is de enige sector waar u interesse in stak nu (cgvs 1 p. 19-20).** Uw advocaat haalt evenwel – in het kader van uw tweede interview voor het CGVS dd. 28 november 2019 - aan dat uw tewerkstelling voor de organisatie "All for Cameroon" op uw persoonlijke facebookpagina zou staan vermeld, u ook berichten van ondermeer Mark Bareta (cfr. een vooraanstaand activist en tevens ondertussen gevlucht uit Kameroen) op uw persoonlijk profiel zou delen en u eveneens met uw naam en foto in het jaarrapport van deze organisatie (2012-2013) (toegevoegd aan het administratief dossier) zou prijken. U zou dan ook overduidelijk met deze organisatie in verband kunnen worden gebracht, bij een terugkeer naar Kameroen zou dan ook een eenvoudige controle van uw facebookpagina - tijdens een routinecontrole - ertoe kunnen leiden dat u zou worden gevangen gezet en/of erger. Er kan in dit kader worden opgemerkt dat u reeds sinds 2011 lid zou zijn van de organisatie "All for Cameroon" en dat ook het jaarrapport – waarin uw foto en naam prijkt, overigens net boven de foto van uw advocaat, eveneens vrijwilliger bij deze organisatie zijnde – reeds dateert van 2012-2013, u had aldus te Kameroen reeds gedurende lange tijd met deze organisatie in verband kunnen worden gebracht, doch uit bovengenoemde opmerkingen blijkt reeds overduidelijk dat u bij uw eerste vertrek uit Kameroen op 15 oktober 2017, bij uw terugkeer naar Kameroen dd. 10 juli 2018 en bij uw tweede vertrek richting België dd. 23 juli 2018 – telkens met uw eigen Kameroens paspoort - niet persoonlijk door de autoriteiten van Kameroen werd gevisieerd noch vervolgd omwille van uw lidmaatschap van "All for Cameroon". U toont verder dan ook niet dienstig aan waarom u vandaag de dag alsnog bij een terugkeer naar Kameroen – omwille van uw activiteiten bij "All for Cameroon - bij de Kameroense autoriteiten in een negatief daglicht zal komen te staan en vervolging zal dienen te vrezen. Het verdere loutere gegeven dat u op uw openbaar facebookprofiel aangeeft voor "All for Cameroon" te werken en op dit profiel berichten aangaande de strijd deelt, vormt evenmin een effectief en objectief bewijs dat de Kameroense overheid hiervan wel degelijk op de hoogte zou zijn en dat er ten gevolge hiervan sprake zou zijn van een mogelijke vervolging uitgaande van deze autoriteiten.

Betreffende het door u genoemde dreigement ("Petit, sauve ta peau si tu peu") (toegevoegd aan het administratief dossier), gedropt in uw persoonlijke facebook inbox en afkomstig van een zekere N.E. – lid van de militairen van Kameroen –, kan er nog het volgende worden opgemerkt. U geeft in dit kader aan dat deze man vooreerst dd. 06 augustus 2018 een algemeen bericht ("I will personally gun down all the Bamendas till they finish") (toegevoegd aan het administratief dossier) zou hebben gepost op facebook, waar u vervolgens op zou hebben gereageerd en waarna u

een persoonlijk dreigement van deze man zou hebben ontvangen. **U weet echter allesbehalve te duiden waar N.E. aanvankelijk het algemeen bericht zou hebben gepost.** Zo geeft u eerst aan dat hij deze boodschap op uw eigen tijdslijn op facebook zou hebben weergegeven, om vervolgens te stellen dat u gewoon facebook opende en zijn algemene post – net zoals zoveel updates over de algemene situatie in NW en ZW dewelke op uw facebook zouden verschijnen - zou hebben gezien en u erop zou hebben gereageerd, om na confrontatie dan toch weer te stellen het eigenlijk niet te weten (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 28 november 2019 p. 5-6, hierna genoemd cgvs 2 p. 5-6). U opende immers uw facebook en u zag dat dit gepost werd, u merkte op dat hij dit had gepost (cgvs 2 p. 6). U geeft vervolgens nogmaals aan niet te weten of het algemeen bericht al dan niet op uw eigen tijdslijn op facebook was verschenen (cgvs 2 p. 6). Tenslotte geeft u – na tussenkomst van uw advocaat – aan dat het algemeen bericht mogelijks niet op uw persoonlijke facebook pagina doch op de algemene facebookmuur zou zijn verschenen (cgvs 2 p. 6). **Er kan evenwel worden opgemerkt dat – na raadpleging van uw persoonlijke facebook pagina – blijkt dat u gewoon dit algemeen bericht van N.E. op uw eigen persoonlijke tijdslijn hebt gedeeld (zie administratief dossier). Verder blijkt u ook uw oorspronkelijke reactie op het algemeen bericht van N.E. niet te kunnen tonen (cgvs 2 p. 6).** U stelt in dit kader immers het volgende: “Neen ik heb zijn reactie, ik kan mijn reactie niet meer terug vinden, hij heeft het er misschien afgehaald ofzo, u ziet enkele commentaren van ervoor, de mijne vind ik niet. Zijn reactie op mijn commentaar kwam direct in mijn inbox, hij reageerde niet op de commentaren zelf” (cgvs 2 p. 6). U vult aan dat u zou vermoeden dat zijn facebook zou zijn aangepast, u zou dan ook niet weten wat er zou zijn gebeurd met facebook (cgvs 2 p. 6). **Er kan in dit kader enkel worden opgemerkt dat uw reactie op de facebook post van N.E. inderdaad niet kan worden teruggevonden (zie administratief dossier).** U weet zich overigens ook uw reactie op zijn algemeen bericht niet goed te herinneren: “Ik zei, ik kan het me niet herinneren, mijn reactie was meer over vrede en dat geweld geen problemen oplost” (cgvs 2 p. 6). Bevreemdend genoeg zou u ook enkel en alleen het persoonlijk dreigement van N.E. – naar uw mening aan u gericht en in uw persoonlijke inbox gedropt - weten terug te vinden door via de hoofdpagina van facebook naar het persoonlijk profiel van Nelson te gaan, enkel op die manier zou u op dit persoonlijk bericht uitkomen (cgvs 2 p. 6). **Wat er ook van zij, er kan tenslotte voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat u stelt verder nooit nog iets van deze man te hebben vernomen, dit zou het enige zijn geweest wat hij zou hebben gedaan, u zou immers niet verder hebben gereageerd op zijn persoonlijk dreigement, u zou het niet verder hebben willen laten escaleren (cgvs 2 p. 7).**

Uw origineel Kameroens paspoort (paspoortnummer X, afgeleverd te Bamenda op 21 november 2016 en geldig tot 21 november 2021) met een visum type D voor België (nummer X en geldig van 14 oktober 2017 tot 11 april 2018) en uw originele Kameroense identiteitskaart (geldig van 08 september 2017 tot 08 september 2027) bevatten verder enkel persoonsgegevens die hier niet onmiddellijk ter discussie staan.

Uw diploma in ‘Development Studies’ van het ‘Pan African Institute for Development – West Africa’ dd. 25 juni 2010 dient enkel ter staving van uw universitaire studies, wat niet in twijfel wordt getrokken. De ‘letter of recommendation’ dd. 08 juli 2010 – opgesteld door ‘Lieutenant Afuh Hansel Teka, Commander Army Rescue Team’ toont enkel aan dat u kunstzinnig aangelegd bent, wat niet in twijfel wordt getrokken, terwijl de brieven opgesteld dd. 15 november 2011 en dd. 29 maart 2012 – afkomstig van de ‘Art Academy of Cincinnati’ bewijzen dat u een studiebeurs in deze school toegewezen kreeg en u aan deze school uw studies mocht aanvatten. Het ‘Certificate of Service’ van ‘Voluntary Service Overseas’ dd. 31 maart 2014 toont enkel aan dat u van november 2013 tot maart 2014 voor deze organisatie actief was, terwijl de brief dd. 08 augustus 2018 – afkomstig van Caroline Mbinkar, medestichtster van ‘All for Cameroon’ – en de foto van uzelf met ondermeer Alistair Carmichael (cfr. Brits parlementslid) enkel en alleen staft dat u sinds 2011 als vrijwilliger bij deze organisatie zou zijn betrokken. De door u toegevoegde foto’s tonen nogmaals uw artistiek werk aan en vormen wederom een bewijs van uw sociaal werk, milieu activisme, het promoten van landbouw en levensonderhoudende activiteiten (slechte staat van het water, activisme op straat met schoolkinderen, activisme op de markt,...). Er kan hieromtrent worden opgemerkt dat uw betrokkenheid bij mensenrechtenorganisaties supra reeds werd besproken. U voegt verder nog foto’s toe van (radio) gesprekken die u voerde en u legt een familiefoto voor. Deze door u voorgelegde attesten en foto’s kunnen evenwel bovenstaande argumentatie niet ombuigen, meer bepaald dat u geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk heeft gemaakt.

U voegt verder nog een krantenartikel ‘Uproar at Kondengui Prison, Anglophone Detainees stage protest, strike follows arrival of 18 detainees from Buea in Chains’ dd. 4 juli 2018 toe. U had immers aan

een vriendin gevraagd om kranten in Kameroen te controleren op een mogelijke vermelding van uw ontsnapingszaak, ze had enkel dit artikel gevonden, ze dacht dat het gerelateerd was aan uw zaak. Dit bleek evenwel niet het geval, het betreft een andere zaak van jongeren die in de Zuid Westelijke regio werden gearresteerd en naar de Kondengui gevangenis werden gebracht. Dit artikel toont aldus enkel het ondergane proces aan van personen gearresteerd in een andere regio, doch is niet gerelateerd aan uw zaak en kan aldus allesbehalve aantonen dat u een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen, wat overigens supra reeds uitvoerig werd besproken en weerlegd.

De door u toegevoegde post van Mark Bareta (cfr. lid van een separatistische organisatie) omtrent een incident te Bamenda, de post van Agbor Nkongho (cfr. advocaat en voormalig gevangene tijdens de crisis) omtrent een incident te Mamfe, de post van Ngofeg Nshankem omtrent mishandeling van "suspected Amba boys", het algemene artikel "Chrda statement on the assault of CDC workers in Tiko rubber plantation, the Southwest region of Cameroon", het "Report on the Cameroon Anglophone Crisis - Human Rights Abuses in the Cameroon Anglophone Crisis - A Submission of Evidence to UK Parliament" dd. 30 oktober 2019 opgesteld door Roxana Willis (cfr. eveneens mede-oprichtster van All for Cameroon") en de toegang tot het logboek van dit rapport (beeldmateriaal) betreffen enkel de algemene situatie te Kameroen en weten dan ook bovengenoemde argumentering niet om te buigen.

Uw studentenkaarten van de Universiteit van Gent en de Vrije Universiteit van Brussel bewijzen tenslotte enkel dat u te België uw universitaire studies hebt aangevangen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire." dd. 1 oktober 2019 (update) en COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones." dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen bestaan tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit in eerder geringe mate. Zo is er sprake van een twintigtal

incidenten in de Franstalige regio's Ouest en Littoral. Uit de informatie blijkt echter duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze worden opgevangen door Engelstalige families en ze ook van de gastvrijheid van Franstalige Kameroeners kunnen genieten. Het merendeel van hen zet kleine handelszaken op. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt weliswaar een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden. Daarnaast zijn er Engelstalige scholieren en studenten die zich inschrijven in middelbare scholen, colleges en universiteiten in Franstalig Kameroen. In Douala en Yaoundé zijn er wijken met een grote Engelstalige aanwezigheid. Niettegenstaande er in deze wijken soms sprake is van periodes van spanning, met razzia's, identiteitscontroles, arrestaties, ..., blijkt uit het geheel van de informatie evenwel dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Franstalig Kameroen vestigt. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u – tijdens uw verblijf te Kameroen – een zestal keer naar Yaoundé bent gegaan, dit was eerder werk gerelateerd en teneinde bepaalde officiële documenten weten te bekomen (cgvs 2 p. 3). Ook woonde u van 17 juli 2018 tot 23 juli 2018 te Yaoundé op de universiteitscampus, uw vriendin K.M.M. studeerde toen immers aan de universiteit aldaar (cgvs 2 p. 3-4). Momenteel zou uw vriendin nog steeds te Yaoundé woonachtig zijn, ze is ondertussen wel afgestudeerd en is er momenteel op zoek naar werk (cgvs 2 p. 3). **Uit bovenstaande verklaringen blijkt dan ook dat u wel degelijk vertrouwd bent met de Franstalige regio te Kameroen, u Yaoundé hebt bezocht en er hebt gewoond en uw vriendin aldaar nog steeds woonachtig is. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom u zich niet in het Franstalige gedeelte zou kunnen vestigen en u haalt hiertoe ook geen gegronde redenen aan.** Vooreerst, u gevraagd of u ooit persoonlijke problemen hebt gekend tijdens uw verblijf te Yaoundé, verwijst u enkel en alleen naar de algemene situatie, meer bepaald discriminatie van francofonen tegenover anglofonen (cgvs 2 p. 13). Zo zou u ondermeer door Frans sprekende Kameroeners en militairen zijn beledigd als zijnde een "anglofool" en een "Ngraffi", iets wat u emotioneel zou raken (cgvs 2 p. 13 en 15). Tevens zou het voor u als Engelssprekende moeilijk zijn geweest om u naar bepaalde bureaus – bijvoorbeeld teneinde een paspoort te weten bekomen - aldaar te begeven, zo zou u bijvoorbeeld langer hebben moeten wachten en meer hebben moeten betalen (cgvs 2 p. 13-14). U zou dan ook te Yaoundé geen veiligheid noch vrede kunnen vinden, dit gezien de marginalisatie dewelke er reeds meer dan vijf decennia zou spelen, u zou er dan ook aanzien worden als minderheid en u refereert naar fysieke beledigingen en andere vormen van schade dewelke u zou kunnen krijgen (cgvs 2 p. 14-15). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat uit slechts enkele discriminatoire incidenten te Yaoundé geen ernstige persoonlijke gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden afgeleid, noch haalt u gegronde elementen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten. Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie - toegevoegd aan het administratief dossier - blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. U stelt verder te vrezen om te Yaoundé gearresteerd en opgesloten te worden door militairen van de overheid, 'Army Forces', dit omwille van de omstandigheden waardoor u uit de gevangenis zou zijn vrijgekomen (cgvs 2 p. 14). U zou immers niet kunnen zeggen wat er zou zijn gebeurd en wat de overheid 'Army Forces' over u zouden denken, uw vrijlating zou dan ook twijfelachtig zijn geweest naar uw mening, bij een terugkeer zullen ze u dan ook te pakken krijgen (cgvs 2 p. 14). U vreest dan ook dat ze u reeds op de luchthaven zullen oppakken, u

zou immers vrezen dat ze aldaar over uw naam zouden beschikken, dit in het kader van uw vorige arrestatie en vrijlating te Yaoundé (cgvs 2 p. 15). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten te Kameroen reeds eerder als ongeloofwaardig werden bestempeld. U stelt verder nog enkel en alleen dat u geen familie zou hebben te Yaoundé, u zou dan ook aldaar een vreemde zijn. U ermee geconfronteerd dat uw vriendin toch te Yaoundé woonachtig is, bevestigt u dit, doch zij zou daar hebben gewoond als student en zou mogelijks kunnen verhuizen nu haar studies aan de universiteit erop zouden zitten, tevens zou ook zij discriminatie ondervinden gezien ze anglofoon zou zijn (cgvs 2 p. 15). Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat uw zus A.A.N. en uw tweelingbroer A.E.C. momenteel in Kousserie, de noordelijke regio en aldus Franstalig Kameroen, woonachtig zijn (cgvs 2 p. 15).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins aan dat u als hoog opgeleide man – die overigens het Franstalige gedeelte (cfr. Yaoundé) reeds heeft bezocht en er tijdelijk heeft verbleven en waar zijn vriendin K.M.M. momenteel woonachtig is – zich onmogelijk in het Franstalige gedeelte te Kameroen zou kunnen vestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 21 februari 2020 een schending aan van “*artikel 48/5 §3 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet; Schending van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel*”.

Verzoeker wijst naar de algemene situatie in Kameroen en stelt dat er actueel een burgeroorlog heerst, “*die inmiddels de vorm heeft aangenomen van een genocide in de zin van artikel II van het Genocideverdrag*”. Hij verwijst naar zijn eerste verzoekschrift en aanvullende nota met nieuwe elementen en haalt ook in huidig verzoekschrift de nieuwe stand van zaken aan.

Verzoeker haalt het rapport van Amnesty International “*Cameroon: Rise in killings in Anglophone regions ahead of parliamentary elections*” van 6 februari 2020 aan, dat spreekt over 679000 IDP's en misdaden tegen de bevolking door militairen van het regime (waaronder de BIR) en door gewapende milities (Ambazonians of Amba boys). Daarnaast verwijst verzoeker naar een rapport van Oxford University “*A Report on the Cameroon Anglophone Crisis, Human Rights Abuses in the Cameroon Anglophone Crisis A Submission of Evidence to UK Parliament*” van 30 oktober 2019, met onder meer een inventaris van 400 gerapporteerde veiligheidsincidenten, en verwijst hij tevens naar het expliciete beeldmateriaal met betrekking tot deze gerapporteerde incidenten. Verzoeker stelt dat deze beelden de quasi-dagelijkse barbarij aantonen, waarmee de Engelstalige bevolking van Kameroen wordt geconfronteerd en meent dat niet alleen sprake is “*van willekeurig geweld, maar van een systematische uitroeiing van een bevolkingsgroep, waartoe verzoeker behoort*”.

Verzoeker verwijst verder naar de aanval op 14 februari 2020 van zo'n 40 militairen op een dorp in de Noord-Westelijke Regio, “*waarbij 23 mensen om het leven kwamen, waarvan 15 kinderen, 9 daarvan onder de leeftijd van 5 jaar en ook 2 zwangere vrouwen*”. Hij verwijst naar een video van de woordvoerder van de Verenigde Naties, de heer Rupert Colville, aangaande dit incident (<https://www.youtube.com/watch?v=CoWQ2Ij23Ws>).

Verzoeker benadrukt dat de polarisatie tussen de Engelstalige en Franstalige bevolkingsgroep groter dan ooit is en stelt dat verschillende reacties op sociale media op verschillende incidenten in Kameroen dit ook aantonen (stuk 3). Hoewel slechts anekdotisch, zijn dergelijke commentaren volgens verzoeker exemplarisch voor de manier waarop gekeken wordt naar de Engelstalige bevolking, waarbij vaak geen onderscheid meer wordt gemaakt tussen de gewapende milities ('Amba boys') en de gematigde Engelstalige bevolking. De gewapende milities van hun kant terroriseren niet alleen de gematigde

bevolking in de Engelstalige regio's, maar gaan ook actief op zoek naar Engelstaligen die zich in de Franstalige regio's hebben hervestigd: <https://www.youtube.com/watch?v=iykV DOTVjYw>.

Verzoeker wijst op zijn profiel: *“Het staat buiten enige twijfel dat: verzoeker Engelstalig en afkomstig is uit de Noord-Westelijke Regio, hoewel geboren in de Zuid-Westelijke Regio; verzoeker mensenrechtenactivist is, die heeft deelgenomen aan minstens 1 gewelddadige manifestatie en zélf verschillende geweldloze manifestaties heeft georganiseerd; verzoeker een radioprogramma had vóór de crisis waarin hij aandacht vroeg voor oa. vrouwenrechten en milieu; verzoeker lid was (is) van een politieke partij (SDF), die actueel geïsoleerd wordt door zowel de Republiek Kameroen als door de 'Amba Boys'; verzoeker in zijn rol als mensenrechtenactivist werkzaam was bij de NGO 'ALL for Cameroon'; verzoeker op zijn facebookaccount regelmatig bericht over de crisis in Kameroen; verzoekers facebookaccount aangeeft dat hij gewerkt heeft voor ALL for Cameroon tot op de dag van vandaag (hoewel hun activiteiten in de regio momenteel evident gestaakt zijn); ALL for Cameroon-medeoprichtster Roxana WILLIS auteur is van het rapport van de Oxford University (zie supra) en verzoeker evident makkelijk in verband is te brengen met de organisatie en dus met het bijzonder kritisch rapport voor de Kameroense overheid, die niets liever wil dan het conflict doodzwijgen”*. Hij verwijst tevens naar het rapport Human Rights Watch *“Cameroon: Election Violence in Anglophone Regions”* van 12 februari 2020.

Verzoeker wijst erop dat verweerder aanvaardt *“dat het conflict zich actueel niet beperkt tot de Engelstalige regio's (p. 7, laatste alinea bestreden beslissing)”* en *“dat het geweld sedert de zomer van 2018 is uitgebreid naar de Franstalige regio's”*.

Zelfs indien zou kunnen worden gesteld dat een (Engelstalige) burger, louter door zijn aanwezigheid in de Franstalige regio's, geen reëel risico op schade loopt in de zin van artikel 48/4, dan nog gaat dergelijke motivering volgens verzoeker totaal voorbij aan het bijzondere profiel van verzoeker, zoals hierboven geschetst. Verzoeker meent dat *“bij een eenvoudige routinecontrole vanwege de overheid en/of bvb. een 'tip' aan de politie van een (Franstalige) burger, verzoeker het risico loopt gevangen te worden gezet en zelfs erger. Het bovengeschetst profiel van verzoeker is 'publiek', al was het maar omwille van zijn facebookaccount.”* Hij stelt dat hij het risico loopt willekeurig te worden gearresteerd.

Verzoeker betoogt nog dat het feit dat hij het land veilig kon verlaten op 23 juli 2018 niet betekent dat hij een veilig vestigingsalternatief heeft in Kameroen, nu verweerder zelf motiveert dat de crisis zich heeft uitgebreid naar de Franstalige regio's sinds de zomer van 2018 en het nog een jong conflict betreft dat elke maand escaleert. Het feit dat verzoeker in het verleden een zestal keer naar Yaoundé is geweest (voorafgaand aan de crisis!) is volgens verzoeker geenszins relevant om te motiveren dat hij daar actueel - tijdens de crisis - een veilig vestigingsalternatief heeft. Dat hij daar van 17 juli tot 23 juli 2018 ondergedoken leefde bij zijn vriendin (en niet, zoals verweerder partij het verkeerdelijk motiveert: "heeft gewoon") betekent volgens hem nog niet dat hij daar actueel, gelet op zijn bijzonder profiel, een veilig vestigingsalternatief heeft. Waar verweerder motiveert dat verzoeker reeds sedert 2011 lid is van 'ALL for Cameroon' en *hij dus reeds lange tijd in verband had kunnen gebracht worden met deze organisatie (bestreden beslissing p. 6, eerste alinea)*, stelt verzoeker dat verweerder totaal voorbijgaat aan de actuele context. Verzoeker legt uit in het verleden steeds te hebben kunnen werken als (mensenrechten)activist in Kameroen en dat het in de actuele context echter ondenkbaar is *“dat, bvb. ALL for Cameroon, nog werkzaam zou kunnen zijn in Kameroen”*. Zo wijst hij erop dat ze langs de kant van de regering zouden beschouwd worden als een (te) kritische stem voor het beleid, terwijl ze langs separatistische kant beschouwd zouden worden als makkelijke slachtoffers voor losgeld, omwille hun band met het Westen. Verzoeker meent dat het gegeven dat verweerder partij voorbijgaat aan de gewijzigde context niet redelijk is. Indien verzoeker, op welke wijze dan ook in verband kan worden gebracht met bijvoorbeeld *ALL for Cameroon*, maar ook met de SDF of elke andere vorm van (openlijke) kritiek op de manier waarop de Kameroense overheid deze crisis 'aanpakt' (zie bijvoorbeeld Facebookaccount) benadrukt hij wel degelijk vervolging te vrezen. Het verzoekschrift besluit dat dit op zich reeds moet volstaan voor een vluchtelingenstatus, minstens dient te worden geoordeeld dat hij geen veilig intern vestigingsalternatief heeft (in Yaoundé).

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- “3. link beeldmateriaal + facebookposts;
4. E-mail dd. 03-12-2019 raadsman verzoeker aan CGVS”.

Bij aanvullende nota van 3 juli 2020 verwijst verzoeker naar recente artikelen en rapporten omtrent de situatie in Kameroen en omtrent mensenrechtenactivisten die gevisieerd worden door overheidstroepen.

Bij aanvullende nota van 4 juli 2020 voegt verzoeker “*een aantal screenshots van zijn facebookaccount waarop te zien is hoe hij berichten deelt over het conflict in Kameroen en reageert op een post van Mark Bareta.*”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart in geval van terugkeer naar Kameroen vervolging te vrezen.

2.4.2. De Raad kan met de commissaris-generaal vaststellen dat verzoeker op 15 oktober legale wijze met zijn eigen Kameroens paspoort (afgeleverd op 21 november 2016 en geldig tot 21 november 2021) met een studentenvisum voor België van 13 oktober 2017 Kameroen verlaten heeft en hij ook vrijwillig naar Kameroen teruggekeerd is op 10 juli 2018, omdat hij zijn zieke vader wenste te bezoeken (notities 1, p. 11-13). Verzoeker had weliswaar deelgenomen aan een betoging (in november 2016) – waaraan algemeen politiegeweld te pas kwam, maar zelf wist hij te ontsnappen en kwam dan ook niet in de negatieve aandacht van de overheid. Verzoeker was een milieuactivist en betrokken bij sociaal werk/mensenrechten in Kameroen op het moment van zijn eerste vertrek uit Kameroen op 15 oktober 2017. Hij was niet bij de strijd voor onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen betrokken en stond wellicht daarom niet in de negatieve aandacht van zijn overheid.

2.4.3. Verzoekers bewering dat hij volgend op zijn terugkeer naar Kameroen werd aangehouden door het Battalion Intervention Rapide (BIR) op 13 juli 2018 in Bamenda en vervolgens valselijk werd beschuldigd deelname aan de Ambazonia-strijd kan niet aangenomen worden. Verzoekers verklaringen over het verloop van zijn aanhouding en de gebeurtenissen nadien missen realiteitszin.

Het is niet onmogelijk dat het leger verzoeker controleert omdat nabij een groepje jonge mannen stond die wegliepen voor het leger. Echter kan niet worden ingezien dat hij zou worden gearresteerd omdat hij enkel een Kameroens paspoort en geen Kameroense identiteitskaart op zijn naam kon voorleggen, laat staan dat hij hiervoor valselijk wordt beschuldigd van het behoren tot de rebellengroep Ambazonia en dagenlang wordt opgesloten (notities 1, p. 13-15). Verzoekers verklaringen zijn verwarrend en ongerijmd zowel over de rol van zijn Kameroens paspoort als over het gegeven dat hij op dat moment geen Kameroense identiteitskaart op zijn naam kon voorleggen. Hoewel verzoeker stelde dat rebellen niet altijd een identiteitskaart hebben als uiting van het ontkennen van hun Kameroense nationaliteit stelde verzoeker vervolgens dat rebellen ook vaak geen Kameroens paspoort (of identificatiedocumenten in het algemeen) hebben terwijl verzoeker wel in het bezit was van zijn paspoort. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoeker die duidelijk zijn nationaliteit niet ontkent en zich naar behoren

legitimeert, door het leger verdacht zou worden van Ambazoniastrijder. De beweerde arrestatie die daarop zou volgen is dan ook niet aannemelijk. Bovendien wordt de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas over zijn arrestatie en opsluiting nog versterkt door zijn onaannemelijke verklaringen over zijn vrijlating door een bevriend soldaat van zijn zus, die verzoeker niet bij naam kent (notities 1, p. 17) en over de wijze waarop dit in het openbaar gebeurde, in aanwezigheid van zes andere gevangenen en twee andere bewakers (notities 1, p. 18). Verzoeker maakt de door hem voorgehouden problemen in juli 2018 in Bamenda, Kameroen niet aannemelijk te meer verzoeker daarna op 23 juli 2018 op legale wijze met zijn eigen paspoort uit Kameroen vertrok naar België.

2.4.4. Indien verzoeker kon ontsnappen aan een arrestatie naar aanleiding van een betoging op 27 november 2016 dan neemt dit niet weg dat verzoeker wel aantoont dat hij publiek optrad zoals tijdens deze demonstratie, over het afval op straat en de slechte staat van de wegen in Bamenda, dat initieel een vredevol protest betrof, maar door de politie met geweld werd uiteengedreven (notities 1, p. 10). Verzoeker had ook daarvoor nog enkele vredevolle demonstraties georganiseerd over milieupolitieke thema's, onder meer met jongere kinderen over het gebrek aan drinkbaar water in de stad en de afvalberg in de stad (notities 1, p. 10). Hoewel deze thema's weliswaar niet de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen betreffen - en verzoeker daarom mogelijk niet op een zwarte lijst stond - zijn dit anderzijds duidelijke uitingen van ongenoegen over de politiek inzake het milieubeleid en de gezondheid in dit Engelstalig gebied. Ook de overheid achtte dit aldus nu ze met geweld de betoging hebben uiteengeslaan.

2.4.5. De Raad kan de commissaris-generaal niet volgen waar gesteld wordt dat het door verzoeker aangehaalde gegeven dat hij diende te stoppen met zijn activiteiten voor de radio en het gehele radio programma, 'Saturday Talk' waar verzoeker een deel zendtijd in kreeg, geschorst werd (notities 1 p. 10) niet betekenisvol is. Immers het is niet omdat "ook andere programma's uit de omloop werden gehaald" dat het geen censuur betreft. Hieruit kan enkel afgeleid worden dat de centrale Kameroense overheid ook deze Engelstalige programma's viseert die milieu en sociaal gericht waren. Hoewel dit volgens de bestreden beslissing geen persoonlijke vervolging uitmaakt, kan anderzijds wel duidelijk blijken dat op deze wijze getracht wordt om kritische personen, zoals verzoeker, en organisaties mond dood te maken, wat wel een persoonlijk gegeven is en ook conform de toegevoegde landeninformatie. Bovendien zou het weinig realistisch zijn aan te nemen dat de Kameroense overheid de journalisten en presentatoren niet kent van de programma's die zij uit de ether halen omdat ze te kritisch zijn.

2.4.6. Verzoeker was anderzijds ook tewerkgesteld bij de organisatie "All for Cameroon" een "free legal clinic" die opkomt voor juridische problemen en (mensen)rechten van in het bijzonder minderheden zoals bepaalde moslimgemeenschappen, vrouwen, jonge kinderen. Dit blijkt uit zijn persoonlijke Facebookpagina waar hij tevens berichten deelt van onder meer Caroline Mbinkar, een vooraanstaand advocaat en medeoprichter van deze organisatie die is gevlucht uit Kameroen. Verzoeker staat met zijn naam en foto in het jaarrapport (2012-2013) van "All for Cameroon". De bestreden beslissing betwist niet dat verzoeker reeds sinds 2011 lid was en nadien tewerkgesteld werd binnen de organisatie "All for Cameroon" zoals ook kan blijken uit het jaarrapport van 2012-2013. De bestreden beslissing meent dat dit niet relevant is omdat verzoeker niet gehinderd werd legaal te vertrekken uit het land. De commissaris-generaal gaat er echter aan voorbij dat verzoeker hiermee zijn professionele loopbaan binnen de *legal clinic* aantoont alsook dat hij minstens sedert 2010 reeds actief is in Kameroen voor de mensenrechten. Bovendien is de situatie in Kameroen de laatste acht jaar sterk geëvolueerd en blijkt ook uit de landeninformatie dat het conflict geëscaleerd is. Evenmin kan de huidige impact van dit lange lidmaatschap losgezien worden van verzoekers overige activiteiten die de commissaris-generaal evenmin betwist, noch het radioprogramma dat hij presenteerde (zie foto's van (radio) gesprekken). Het is net in het licht van de escalatie van het conflict in Kameroen en, zoals het verzoekschrift benadrukt, ook verzoekers profiel, dat de Raad meent dat verzoeker niet kan worden afgerekend omdat hij voorzichtig gehandeld heeft en vertrokken is vooraleer hij actief werd vervolgd en de situatie in Engelstalig Kameroen uit de hand liep. Verzoeker had immers eerderangs informatie door zijn omgang met advocaten en journalisten.

2.4.7. De aangebrachte activiteiten van verzoeker dienen aldus samengelezen te worden met de verontrustende situatie in Engelstalig Kameroen. Deze wordt geenszins betwist door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat - volgens verschillende bronnen zoals International Crisis Group (ICG), Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED), Amnesty International (AI), Human Rights Watch (HRW) en het VN-bureau voor de coördinatie van humanitaire zaken (OCHA) - de veiligheidssituatie in beide Engelstalige regio's sinds de tweede helft van 2018 is verslechterd en het geweld er endemisch is geworden (COI Focus "Cameroon").

La crise anglophone. Situation sécuritaire.” van 1 oktober 2019 (update), p. 11). Doorheen 2018 en 2019 werd het Engelstalige gebied geteisterd door herhaalde confrontaties tussen de Kameroense troepen en de verschillende separatistische gewapende groepen, met een stijgend aantal burgerslachtoffers in de regio tot gevolg (COI Focus “*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*” van 1 oktober 2019 (update), p. 11-15). Uit de gegevens van ACLED blijkt de evolutie van het geweld in de Engelstalige regio's: in 2016 vonden er 18 incidenten plaats; in 2017 waren het er 75; in 2018 werden er 414 incidenten geregistreerd, waarvan 208 werden gekwalificeerd als gevecht (“*battle*”) en 189 als geweld tegen burgers; en in 2019 (tot en met 31 augustus) hadden er 283 incidenten plaats, waarvan 98 gekwalificeerd werden als gevecht en 149 gevallen van geweld tegen burgers uitmaakten (COI Focus “*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*” van 1 oktober 2019 (update), p. 27-28). De confrontaties tussen de separatistische gewapende groepen en de overheid werden sinds 2018 frequenter én dodelijker (COI Focus “*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*” van 1 oktober 2019 (update), p. 28). De geraadpleegde ngo's maken tevens melding van mensenrechtenschendingen (geheime detenties, verdwijningen, foltering, buitengerechtelijke executies, seksueel geweld, het in brand steken van dorpen) in de Engelstalige regio's zowel door de verdedigings- en veiligheidstroepen als door de gewapende groepen (COI Focus “*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*” van 1 oktober 2019 (update), p. 30-35). In een rapport van februari 2019 meldt OCHA dat het conflict burgerslachtoffers maakt door indirect vuur alsook door gerichte moorden (United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) “*Cameroon: North-West and SouthWest Situation Report No. 3 As of 31 January 2019*” van 21 februari 2019, zoals geciteerd in COI Focus “*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*” van 1 oktober 2019 (update), p. 35). Ook HRW rapporteert geweld gericht tegen burgers door zowel regeringstroepen als separatistische groepen (Human Rights Watch (HRW) “*Cameroun : Nouvelles attaques contre des civils menées par les forces de sécurité et par les séparatistes*” van 28 maart 2019, zoals geciteerd in COI Focus “*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*” van 1 oktober 2019 (update), p. 35-36).

Het krantenartikel “*Uproar at Kondengui Prison, Anglophone Detainees stage protest, strike follows arrival of 18 detainees from Buea in Chains*” van 4 juli 2018 beschrijft een zaak van jongeren die in de Zuid Westelijke regio werden gearresteerd en naar de Kondengui gevangenis werden gebracht.

De door verzoeker toegevoegde post van M.B., die lid is van een separatistische organisatie, omtrent een incident in Bamenda, de post van A.N., die advocaat en voormalig gevangene tijdens de crisis was, omtrent een incident te Mamfe, de post van N.N. omtrent mishandeling van “*suspected Amba boys*”, het algemene artikel “*Chrda statement on the assault of CDC workers in Tiko rubber plantation, the Southwest region of Cameroon*”, het “*Report on the Cameroon Anglophone Crisis - Human Rights Abuses in the Cameroon Anglophone Crisis - A Submission of Evidence to UK Parliament*” van 30 oktober 2019 opgesteld door R.W., mede-oprichtster van “*All for Cameroon*”, en de toegang tot het logboek van dit rapport (beeldmateriaal) bevestigen de algemene situatie in Kameroen. Ook het door verzoeker bij aanvullende nota neergelegd rapport van Human Rights Watch “*Cameroon: detainees tortured*” van 20 augustus 2019 over de afwezigheid van een eerlijk proces en mensonwaardige levensomstandigheden in detentie ligt in dezelfde zin.

Daarnaast blijkt dat de Engelstalige regio's omwille van de situatie van onveiligheid en geweld eveneens te kampen hebben met problemen van socio-economische aard. Zo heeft het conflict een negatieve impact op de toegang tot onderwijs, voedsel, water, gezondheidszorg en overige basisvoorzieningen, alsook op de economische situatie, te weten dat diverse sectoren zoals de landbouwindustrie, de telecommunicatie-, handels- en distributiebedrijven en de landbouwsector verzwakt zijn door het conflict (COI Focus “*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*” van 1 oktober 2019 (update), p. 47-54). Dit is net de sector waar verzoeker van nabij betrokken is. Zoals hoger gesteld heeft verzoeker een niet betwist jarenlang verleden van sociale inzet die hij via de radio en optochten – ook met jongere kinderen – publiek bekend maakte. Ook na zijn aankomst in België heeft verzoeker regelmatig over de crisis in Kameroen bericht op zijn Facebookaccount en gewerkt voor “*All for Cameroon*”.

Het geweld binnen de Engelstalige regio's heeft er verder toe geleid dat mensen hun dorpen en steden dienden te ontvluchten, waardoor meer dan 536.000 personen ontheemd zijn in de regio's van het zuidwesten en het noordwesten (COI Focus “*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*” van 1 oktober 2019 (update), p. 44). Daarnaast telde UNOCHA in juli 2019 al 39.000 Kameroense vluchtelingen in Nigeria (United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) “*Cameroon: Humanitarian Snapshot North-West South-West as of July 2019*” van 26 augustus 2019, zoals geciteerd in COI Focus “*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*” van 1 oktober 2019 (update), p. 45). De door verzoeker aangehaalde rapporten bevestigen aldus de precare veiligheidssituatie in Engelstalig Kameroen.

2.4.9. Zoals hoger blijkt, was verzoeker bijzonder actief in Kameroen en is hij ook veelzijdig. Verzoeker behaalde het diploma in 'Development Studies' van het 'Pan African Institute for Development – West Africa' van 25 juni 2010. Verzoeker is ook beeldhouwer (zie 'letter of recommendation' van 8 juli 2010) en werd zelfs toegelaten met een beurs tot de 'Art Academy of Cincinnati' (zie brieven van 15 november 2011 en 29 maart 2012). Verzoeker heeft ook studies gedaan aan de Universiteit van Gent en de Vrije Universiteit van Brussel. Hij legt ook een 'Certificate of Service' van 'Voluntary Service Overseas' van 31 maart 2014 neer om zijn activiteiten voor deze organisatie van november 2013 tot maart 2014 aan te tonen. De brief van 8 augustus 2018 van Caroline Mbinkar, medestichtster van '*All for Cameroon*', en de foto van verzoeker met onder meer Brits parlementslid Alistair Carmichael bevestigen dat verzoeker sinds 2011 bij deze organisatie betrokken is. De door verzoeker toegevoegde foto's tonen verzoekers artistiek werk en vormen een bewijs van verzoekers sociaal werk, milieu-activisme, het promoten van landbouw en levensonderhoudende activiteiten. Bij aanvullende nota voegt verzoeker "een aantal screenshots van zijn facebookaccount waarop te zien is hoe hij berichten deelt over het conflict in Kameroen en reageert op een post van M.B.". Een persoon met een dergelijk profiel kan bezwaarlijk ontsnappen aan de aandacht van de Kameroense autoriteiten ook al hadden ze verzoeker niet actief vervolgd voor zijn vertrek naar België. De commissaris-generaal betwist weliswaar verzoekers sociale acties, milieu/mensenrechtenactiviteiten en studies niet op zich, maar schat deze te licht in binnen huidige context. De Raad meent dat verzoekers vrees voor vervolging, indien hij dient terug te keren naar zijn regio van herkomst in Kameroen, kan aangewomen worden.

2.4.10. Gelet op artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, is geen behoefte aan internationale bescherming indien de verzoeker om internationale bescherming in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Hierbij wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming. Wanneer de vervolgingen tot een bepaald landsdeel beperkt zijn, kunnen het statuut van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus dan ook geweigerd worden om de enkele reden dat de vreemdeling zijn toevlucht niet in een ander landsdeel heeft gezocht, indien men dit, rekening houdend met de omstandigheden, redelijkerwijze van hem kon verwachten.

2.4.11. Op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier aangaande de veiligheidssituatie in Kameroen (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 1 oktober 2019 (update) en COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*" van 15 mei 2019) stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat de "Engelstalige crisis", momenteel zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West Kameroen (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 1 oktober 2019 (update), p. 42-43). Immers uit de informatie blijken duidelijk fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen. Hoewel het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 1 oktober 2019 (update), p. 54-59). Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 1 oktober 2019 (update), p. 57).

2.4.12. De sinds de zomer van 2018 geëscaleerde Engelstalige crisis heeft ook enigszins impact gehad op de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 1 oktober 2019 (update), p. 42). Zo is er sprake van een twintigtal incidenten in de Franstalige regio's Ouest (zones Menoua, Bamoutos en Noun) en Littoral (zones Mbanga, Njombe Penja en Mpenda Mboko) in 2018, met ongeveer 15 doden en materiële schade tot gevolg (International Crisis Group (ICG) "*Crise anglophone au Cameroun : comment arriver aux pourparlers*" van 2 mei 2019, zoals geciteerd in de COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 1 oktober 2019 (update), p. 42). In de Engelstalige regio's vonden in diezelfde periode 414 incidenten plaats (zie *supra*). Het door verzoeker bij aanvullende nota neergelegd artikel "*Policy Brief: Risk of Mass Atrocities in Cameroon*" van juni 2020 ligt in de lijn van de aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie. Hierin wordt melding gemaakt van ernstig geweld in de Engelstalige regio's door zowel de regeringstroepen als de separatisten, alsook van enkele aanvallen die de separatistische gewapende groepen buiten de Engelstalige regio's hebben uitgevoerd. De aanvallen buiten het de Engelstalige regio's vonden plaats in dorpen tegen de grens en waren

gericht op regeringstroepen en politionele doelwitten. Uit de bijgebrachte informatie blijkt aldus duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans nog beperkt gebleven is zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

Verder blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze worden opgevangen door Engelstalige families en ze ook van de gastvrijheid van Franstalige Kameroeners kunnen genieten (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*" van 15 mei 2019, p. 9). Het merendeel van hen zet kleine handelszaken op (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*" van 15 mei 2019, p. 5, p. 9). De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt weliswaar een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkkrachten in de Franstalige steden (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 1 oktober 2019 (update), p. 47). Daarnaast zijn er Engelstalige scholieren en studenten die zich inschrijven in middelbare scholen, colleges en universiteiten in Franstalig Kameroen. In Douala en Yaoundé zijn er wijken met een grote Engelstalige aanwezigheid (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*" van 15 mei 2019, p. 5). Niettegenstaande er in deze wijken soms sprake is van periodes van spanning, met razzia's, identiteitscontroles, arrestaties, ..., blijkt uit het geheel van de informatie evenwel dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*" van 15 mei 2019, p. 9). Waar verzoeker bij zijn verzoekschrift verschillende reacties op sociale media op verschillende incidenten in Kameroen voegt, die volgens hem de polarisatie tussen Engelstaligen en Franstaligen aantonen, liggen ook deze elementen in de lijn van de *supra* aangehaalde informatie. Hoewel de relatie tussen Engelstaligen en Franstaligen gespannen is, herneemt de Raad dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn.

2.4.13. Overweging 27 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) stelt als volgt:

"De verzoeker dient daadwerkelijk binnenlandse bescherming tegen vervolging of ernstige schade te kunnen genieten in een deel van het land van herkomst waar hij op een veilige en wettige manier naartoe kan reizen, zich toegang toe kan verschaffen en waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Wanneer de staat of staatsfunctionarissen actoren zijn van vervolging of ernstige schade, dient te worden aangenomen dat doeltreffende bescherming niet beschikbaar is voor de verzoeker. (...)"

2.4.14. Zoals hoger vastgesteld kan aangenomen worden dat verzoeker een vrees voor vervolging heeft uitgaande van de Kameroense staat, in zijn regio van herkomst.

In casu komt het niet redelijk voor te verwachten dat verzoeker zich hervestigt in Franstalig Kameroen. Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan worden aangenomen dat hoewel verzoeker geen belangrijke stem is binnen de politieke Engelstalige strijd in Kameroen, het wel vaststaat dat verzoeker in Kameroen tewerkgesteld werd in een *legal clinic*, hij zich in verschillende sociale organisaties inzette voor mensenrechten, het milieu ook voor en met kinderen. Uit zijn verklaringen en neergelegde documenten komt naar voor dat verzoeker een diploma in ontwikkelingsstudies heeft ("*Diploma in Development Studies – Environment and Development*" van het 'Pan African Institute for Development – West Africa'), dat hij als "nationaal vrijwilliger" heeft gewerkt in initiatieven voor gemeenschapsontwikkeling in de Noordwestelijke Regio van november 2013 tot maart 2014 ("*Certificate of Service*"), als ondersteunend personeel van 2011 tot 2016 tewerkgesteld was bij mensenrechtenorganisatie "*All for Cameroon*", en als milieuactivist op de radio praatte. Tevens kan uit verzoekers Facebookpagina blijken dat hij sympathiseert met de Engelstalige zaak. Daarnaast kan uit verzoekers verklaringen niet blijken dat hij over een netwerk beschikt in Franstalig Kameroen. Waar in de bestreden beslissing wordt gewezen op het feit dat hij Yaoundé in het kader van zijn werk zes keer heeft bezocht (notities 2, p. 2) en dat hij een week (van 17 juli 2018 tot 23 juli 2018) in Yaoundé verbleef op de universiteitscampus bij zijn vriendin K.M.M., verduidelijkt verzoeker ter terechtzitting dat deze vriendin Yaoundé inmiddels heeft verlaten.

Verzoekers zus A.A.N. en zijn tweelingbroer A.E.C. zijn momenteel woonachtig in Kousserie, in Franstalig Kameroen, (notities 2, p. 15), dit is gelegen in de regio Extrême-Nord, waar Boko Haram woedt (COI Focus “*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*” van 1 oktober 2019 (update), p. 11). Ten slotte kan nergens uit de toegevoegde informatie blijken dat de Engelstalige Kameroeners zich in Franstalig Kameroen (ook kritisch artistiek) kunnen uiten.

2.4.15. Krachtens artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet wordt een verzoeker om internationale bescherming het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de verzoeker om internationale bescherming zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de verzoeker om internationale bescherming in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Dit is *in casu* het geval.

2.4.16. Gelet op de huidige context en tegenstellingen tussen Engelstaligen en Franstaligen in Kameroen, verzoekers specifiek profiel – dat een louter Engelstalig profiel overstijgt – is een toepassing van het voordeel van de twijfel gerechtvaardigd nu aannemelijk is dat verzoeker er zich niet veilig kan vestigen in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet en al zeker niet indien hij de weg die hij reeds 10 jaar heeft genomen verderzet en opkomt voor onder meer het milieu- en mensenrechtenschendingen.

2.5. Er wordt een gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien augustus tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK